

Publicerad 2022-05-24 20:51 av deathraay

Om en kärlekshistoria som tar slut efter flera omvägar och lika många korsningar. Återanvänt fragment från tidigare dikter.

Otakt

I en dröm springer vi barfota på sten som om ingenting har hänt. Och en anteckningsbok i en stuga bevittnar om två människoöden. Några rader som gömmer en hel historia, men lämnar allt om vem som svek vem först. Vi gick i irrvägar genom årstider, parallellt i omvägar som delar sig, till det sista vägskalet vid klippan, men jag vågade inte hoppa. Med gråt och tvivel i halsen, sluter sig skogen allt tätare, mina ögon tappar djup. Nu är jag i ditt huvud som ett minne, som en siluett i vattenbrynet precis innan skymning, en förnimmelse i dina händer, ett extra hjärtslag i otakt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren deathraay med Poeter.se id #210419 innehar upphovsrätten